

Prinselijk bezoek aan Veendam in 1905

In 1905 herdacht Veendam haar 250 jarig bestaan. Dit was een mooie aanleiding Prins Hendruk, echtgenoot van Koningin Wilhelmina, uit te nodigen voor een bezoek aan het 57-ste Landbouwcongres, dat werd gehouden in het feestelijk versierde Veendam.

De aankomst stond als volgt gepland: de Prins zou op het station Vries-Zuidlaren aankomen en worden opgewacht door de commissaris der Koningin te Groningen. Vervolgens zou het per rijtuig verder gaan naar Veendam, waar de Prins met zijn gevolg rond 12.30 werd verwacht.

Het liep echter anders. De Prins kwam per auto naar Assen en had vier keer pech aan de auto. Er moesten een paar maal nieuwe banden onder de auto worden gezet.

In Assen zou worden overgestapt op een andere auto, maar toen die van de garage kwam, sprongen daar ook de banden van. Vervolgens ging het per karos naar Veendam. Ondertussen was de burgemeester van Veendam op de hoogte gesteld en, die spoedde zich met gezwinde spoed de Prins tegemoet. Halverwege werd overgestapt in de auto van de Burgemeester en men ijde zich vervolgens naar Veendam, alwaar het gezelschap rond 14.30 uur arriveerde bij de Steennotenknopenfabriek "Primula" - twee uur te laat.

Op de fabriek volgde een rondleiding met een demonstratie van de vervaardiging van de steenknopen. Na het bezoek van Prins Hendrik mocht de fabriek zich “Koninklijke Nederlandsche Steenknopenfabriek Mulder en zoon” noemen.

Na dit bezoek van een uur ging het gezelschap op weg naar het gemeentehuis waar een déjeuner-pinatoir werd gebruikt gezamenlijk met de congresleden en het gemeentebestuur.

Vervolgens begaf de prins zich ter voet van het gemeentehuis naar de sociëteit "Veenlust", waar hij een deel van het Congres ging bijwonen.

Terloops werd nog een bezoek gebracht aan de Landbouw- en bloemententoonstelling

Tegen 16.15 uur ging men per rijtuig voor een bezoek naar "Stroocartonfabriek De Vrijheid".

Prinselijk bezoek Veendam.

Uitg. M. D. de Lange.

Rond 16.40 ging het al weer per rijtuig naar Stadskanaal, waar de Prins in een wagon van de Staats Spoorlijnen via de Noor Ooster Locaalspoorlijn naar Assen vertrok en daar om 19.00 uur overstapte op een trein van de Staats Spoorlijnen naar Zwolle. Aankomst aldaar om 20.40 uur.

In Zwolle werd de Prins opgevangen door de commissaris van de Koningin in Overijssel. Een plaatselijke bankier had zijn automobiel ter beschikking gesteld aan de Prins, die zijn reis hiermee vervolgde naar Het Loo in Apeldoorn.

- Een vorstelijke brug

Toen de Prins der Nederlanden Veendam bezocht was juist de nieuwe brug naar Borger-Compagnie gereed. Zijne Koninklijke Hoogheid was de eerste die er vanaf Zuidlaren richting de Langeleegte overheen reed. Met toestemming van de Prins is de brug sedert dien door de betreffende gemeenteraad "Prins Hindrik brug" genoemd.

(Bron: Tilburgsche krant 30-7-1905)

VAN EEN PRINSELIJKEN NEUS

Zooals bekend, viert de goede stad **Veendam** feest. Het Landbouw-Congres houdt er zijn 57e vergadering en de deelnemende heeren maken er een paar vroolijke dagen van; aan 't natje en droogje schijnt het daar allerminst te ontbreken.

Zooals bij dergelijke gelegenheden de gewoonte is, zal ons geliefd Koninklijk Huis van zijn belangstelling doen blijken, door een bezoek van **Prins Hendrik**. Want, nietwaar, wat is een feest zonder prins, en, meer nog: wat is een prins zonder feest?

Zooals gezegd, de Prins zou komen en de groote zorg der feestcommissie was nu, te voorkomen dat aan het bezoek een luchtje zou zijn; de koninklijke neusgaten niet al te onaangenaam zouden worden getroffen door de weinig lieflijke geuren die uit de in die buurt talrijke kanalen zouden opstijgen.

Er werd gespuut, twee dagen lang, gespuut tot het de spuitgaten uitliep. Maar het hielp maar luttel. Toen de groote dag gekomen was geurde de veenkolonie, alsof er geen wanhopige commissieleden en geen Prins in de wereld was.

— — — — —
Het **bezoek** was afgelopen. De prins had den ganschen middag druk met de zakdoek gemanoeuvreerd, om mond en neus te beveiligen, — de commissie was radeloos.

Bij het vertrek stamelde de voorzitter eenige verontschuldigende woorden: „Geen schuld, — de elementen . . . al het mogelijke gedaan . . .”

Met een vriendelijk gebaar stelde de hooge gast hem gerust en fluisterde hem zachtjes in het oor: Kalm maar, ik ben aan de hoflucht gewend.